

ABORTUSWET BESTAAT VAN DAAG 20 JAAR

ELINE BERGMANS SPRAK MET HANNE DIE EEN ABORTUS LIET UITVOEREN

'IK HEB GEEN SPIJT VAN DIE ABORTUS MAAR HET VERDRIET BLIJFT'

Hanne (28) klauterde uit een diepe put nadat ze drie jaar geleden een abortus onderging. Hoewel elke vezel in haar lichaam smeekte om het kind te houden, volgde ze haar verstand en deed ze het niet. 'Ik wilde een diploma halen, de wereld zien en mijn dromen najagen. Nu nog droom ik soms van mijn ongeboren kind.'

7 januari 2007. De datum staat in haar geheugen gegrift. Het is de dag dat het kindje van Hanne zou geboren worden. Maar toen ze zes weken zwanger was, koos ze voor abortus. Een beslissing die haar onbezorgde leven grondig door elkaar zou schudden. Want dat een ongeboren kind haar zoveel verdriet kon bezorgen, had ze nooit gedacht. 'Nochtans had ik een paar jaar voordien bij mijn oudere zus gezien welke gevoelens abortus teweeg kan brengen,' zegt Hanne (28) die lerares is in een Antwerpse school. 'Ik nam toen braafjes de pil. Een ongewenste zwangerschap? Dat zou mij nooit overkomen.'

Maar toch overkwam het haar. In de zomer van 2005 had ze een vakantiejob in Spanje. 'Ik werkte als kindere Animator op een camping aan de Spaanse riviera toen ik Pedro leerde kennen,' zegt ze. 'Het was geen zwoele zomerliefde. We werden goede vrienden en pas in september, toen ik bijna weer naar huis zou gaan, werden we een koppel. In België ben ik gestopt met de pil, omdat ik me er al een tijdje niet goed bij voelde. Het maakte me humeurig en ik had minder zin in seks. Omdat we elkaar toch niet zo vaak zouden zien, konden we net zo goed met condoom vrijen. Een vriendin had me bovendien uitgelegd hoe ik moest uitrekenen wanneer ik vruchtbaar was.'

Zwart-wit

Pedro en Hanne zagen elkaar maandelijks. 'Natuurlijk laait de passie bij een lange afstandsrelatie hoog op als je elkaar ziet. Een keertje zonder condoom moest dan maar kunnen,' zegt Hanne. 'Onze relatie verliep met ups en downs. Ik voelde dat er geen toekomst voor ons was door de afstand en kleine dingen begonnen me te storen. In België waren zijn grapjes plots minder leuk. Ik

ergerde me aan clichés in de liefdesbrieven die hij schreef. Toen ik hem in april 2006 ging bezoeken, was mijn liefde al serieus bekoeld.'

Ze vrijden wel nog die week en omdat Hanne toch wat begon te twijfelen aan haar rekenmethode, haalde ze in België bij de apotheker een morning afterpil. 'Ongeveer een maand later flapte ik bij een sigaret onder vrienden eruit dat ik vier dagen over tijd was. 'Kan het?' vroegen ze. Eigenlijk was ik er toen al zeker van. Daarom waren mijn borsten zo gespannen en kon ik niet meer op mijn buik slapen. Bovendien begon ik op een heel andere manier te redeneren.

Alles was zwart of wit, alsof ik zelf niet meer kon nadenken en het vruchtje in mijn buik me de juiste weg toonde.' Hoewel ze vrijwel meteen voor zichzelf uitmaakte het kindje niet te houden, smeekte heel haar lichaam om het wel te doen. 'Het is heel contradictorisch: mijn verstand wilde geen kind, maar ik heb met hart en ziel van elk ogenblik dat ik zwanger was genoten. Zwanger zijn, maakte me heel gelukkig. Ik heb een heel sterke kinderwens en verlangde enorm naar hem. Hem, want het zou een jongen zijn en in mijn hoofd noemde ik het kindje Andreas. Het klinkt misschien raar, maar ik heb me nooit zo volledig gevoeld als tijdens mijn zwangerschap.'

Abortusfabriek

Na een zwangerschapstest praatte Hanne met haar moeder en haar zus. 'Ik was bang dat ze boos zouden zijn dat ik dezelfde fout als mijn zus had gemaakt. Gelukkig hebben ze goed gereageerd en begrepen ze dat ik mijn kind niet wilde houden. Ik wilde een diploma halen, de wereld rondreizen en mijn dromen najagen. Op mijn vijfentwintigste was ik nog niet klaar met mijn eigen

HIJ STEUNDE MIJN BESLISSING, WANT HIJ VOND DAT WE NOG NIET KLAAR WAREN VOOR KINDEREN. DIE WOORDEN DEDEN ME GRUWEN

”

IN MIJN OMGEVING BEGREPEN MENSEN NIET WAAROM IK ZOVEEL VERDRIET HEB. IK HAD HET TOCH ZELF GEWILD?

”

ontwikkeling. Voor mij was het duidelijk dat ik voor mezelf of voor Andreas moest kiezen (*zwijgt lang*). Ik wilde honderd procent moeder kunnen zijn voor Andreas, maar ik voelde dat ik het niet zou kunnen geven.'

De relatie tussen Hanne en Pedro was al bijzonder moeilijk. Maar het besef dat Hanne zijn kind droeg, bracht de problemen in een stroomversnelling. 'Ik heb Pedro ingelicht via de webcam. Hij steunde mijn beslissing, want hij vond dat we nog niet klaar waren voor kinderen. Die woorden deden me gruwen. Alsof we Andreas dan maar moesten laten gaan en een volgend kind nemen. Zoals een trein die je gemist hebt. We hebben heel veel ruzie gemaakt tot het voor mij duidelijk werd dat ik niet de moeder van zijn kinderen wilde zijn. Toen niet en later ook niet. Ik eiste dat hij zijn excuses zou aanbieden aan Andreas, maar dat wou hij niet. Volgens hem bestond Andreas niet. Er was geen kind, want ik koos voor abortus.'

Zijn woorden zinderden nog na toen ze de abortuskliniek binnen stapte. 'Een fabriek waar tien of vijftien vrouwen in de wachtzaal zitten. Hoewel ze er allemaal om dezelfde reden zijn, kijkt

'Na die abortus was ik hysterisch en schaamde ik me dood', zegt Hanne. Daarom wil ze ook niet herkenbaar in de krant. ©Katrijn Van Giel

iedereen naar de grond. Ik vond het vreselijk en ik dacht de hele tijd aan mijn zus die dit ook had meegemaakt. Mijn eerste bezoek bestond uit een gesprek met een psycholoog en een medisch onderzoek. Als je beslist om de zwangerschap af te breken, volgt zes dagen later een tweede afspraak, zodat je voldoende bedenktijd hebt.'

Hoewel het besluit van Hanne vast stond, brandde tijdens die zes dagen het schuldgevoel in haar buik. 'Ik schaamde me en hoopte dat het allemaal al voorbij zou zijn. Door de abortus van mijn zus dacht ik dat ik wist waaraan ik me kon verwachten. Zolang ik zwanger was, ging het nog goed met me. Mijn beste vriendin ging mee naar mijn tweede afspraak zodat ik me minder alleen zou voelen achteraf. Ik was heel bang.'

Automatische piloot

Omdat Hanne er vroeg bij was, kon ze een abortuspil innemen. Voor vrouwen die langer dan zeven weken zwanger zijn, is een zuigcurettage de enige optie. 'Een pil leek me op de een of andere manier natuurlijker. Ik kreeg drie pillen en een bekertje water. De eerste stopt de ontwikkeling van de bevruchte eicel, terwijl de twee andere een miskraam opwekken. Toen ik ze inslikte dacht ik de hele tijd aan het verhaal van Medea, die haar twee zoontjes vermoordde. Het was een van de moeilijkste momenten uit mijn leven.'

Thuis wachtten haar zus en moeder haar op. 'Ik was helemaal in de war en een beetje versuft door de pijnstillers. Met zijn drieën hebben we gewacht tot het bloeden begon. Daarna heeft mama me in bed gelegd.' Van de dagen die volgden, herinnert ze zich niet meer zo veel. 'Het bloeden duurde nog een aantal dagen. Ik leefde verder op automatische piloot. Ik studeerde hard, want mijn diploma moest ik deze keer halen. Ik had heel sterk het gevoel dat ik de juiste keuzes moest maken. Dat was ik aan Andreas verplicht. Maar in de weken die volgden, gleed ik langzaam weg in mijn verdriet.'

MIJN VERSTAND WILDE GEEN KIND, MAAR IK HEB MET HART EN ZIEL GENOTEN VAN ELK OGENBLIK DAT IK ZWANGER WAS

”

IK HEB AFSCHEID VAN MIJN ZOONTJE GENOMEN, MAAR GEEN ENKEL KIND KAN HEM VERVANGEN. IK ZAL ALTIJD AAN HEM BLIJVEN DENKEN

”

DE CIJFERS

- De wet die abortus in ons land toestaat bestaat vandaag precies **twintig** jaar
- In 2007 waren er in ons land **18.705** abortussen, een stijging met 4,6 procent ten opzichte van 2005
- Meer dan **25 procent** van de abortussen vinden plaats in Brussel
- Ongeveer tien procent van de vrouwen die een abortus liet uitvoeren, ondervindt **zware psychologische moeilijkheden** bij de verwerking
- De abortusratio (aantal abortussen per 100 zwangerschappen) bedraagt **13,42 procent**. Het abortuscijfer (aantal abortussen per 1000 meisjes) is **8,85**.

(cijfers via de Nationale Evaluatie Commissie Zwangerschapsafbreking)

Hanne kreeg slaapproblemen en had haar emoties niet onder controle. 'Het zijn kleine dingen die je volledig onderuit halen. Als ik op straat een zwangere vrouw zag of in een winkel niet kon beslissen of ik een blauwe of een zwarte winterjas moest kopen, barstte ik in tranen uit. Van een opmerking over kinderen, werd ik hysterisch. Ik heb geroepen, getierd en geslagen. Ik voelde me zo eenzaam en schaamde me enorm. Hoe had ik zo stom kunnen zijn?'

In haar omgeving begrepen mensen vaak moeilijk waarom ze zoveel verdriet had. 'Ik had er toch zelf voor gekozen? Dan moest ik ook niet zo hysterisch zijn,' zegt Hanne. Omdat ze echt geen raad meer wist, besloot ze een paar maanden later om in therapie te gaan. 'Sommige vrouwen kunnen na een abortus de draad gemakkelijk weer oppikken, maar mij lukte het niet. Ik leerde dat de verwerking van een abortus een rouwproces is. Voor mij was het heel verhelderend om met andere vrouwen te spreken die hetzelfde voelden. Het was vaak heel emotioneel, maar tegelijkertijd ook bemoedigend om te zien hoe we samen uit die put van verdriet klauterden.'

Toch nog kinderwens

Aanvankelijk telde Hanne de dagen dat ze niet huilde en zich beter in haar vel voelde. 'In het begin waren het er weinig. Het vraagt tijd om met het verdriet te leren leven en te beseffen dat je zelf voor god hebt gespeeld en over leven hebt beslist. Mijn rouwproces heeft meer dan twee jaar geduurd. Onlangs ben ik zelfs babykleedjes gaan kopen voor een vriendin zonder dat ik moest huilen. Mijn leven krijgt opnieuw vorm en ik begrijp waarom ik voor die abortus heb gekozen. Spijt heb ik niet, maar het verdriet zit onder mijn huid. 's Nachts droom ik nog af en toe van mijn ongeboren kind.'

Een relatie heeft Hanne sindsdien niet meer gehad. 'Ik wil alleen maar een partner die ik ook kan zien als de potentiële vader van mijn kinderen.' Of ze haar zoon ooit Andreas zal noemen? 'In geen geval. Ik heb afscheid van hem genomen, maar geen enkel kind kan hem vervangen. Ik zal altijd aan hem blijven denken.'

■ ■ Hanne is een schuilnaam. Het Centrum voor relatievorming en zwangerschapsproblemen biedt hulp bij de verwerking van abortus. Info op 016/38.69.50 of www.crz.be